

Sag skal ikke opholde Thinget længere, thi jeg ved, at min Røst her ikke har Meget at betyde, maasse slet ikke Andet at betyde end, saagodtform jeg kan, at klare min egen Stilling til denne Sag; jeg tør ikke tage Ansvar paa mig at negte dette Forslag Fremme, og jeg skal slutte med at sige, at dersom Flertallet af dette Thing i Dag kommer til den Beslutning ikke at fremme denne Sag, vil jeg inderlig ønske, at den Dag aldrig maa komme, da ærede Medlemmer af dette Flertal skulde komme til at fortryde det.

Chr. Pedersen: Det tør maasse være mig tilladt med nogle faa Ord at begrunde min Afstemning i den foreliggende Sag. Jeg har med stor Interesse hørt paa de Forhandlinger, som ere førte om dette Lovforslag, og da Spørgsmaalet var for ved Finantslovens Behandling, stemte jeg ganske volig for Regjeringens Forlangende angaaende det Skib, hvormed her er Tale. Jeg gjorde det under den Forudsætning, at det Principspørgsmaal, om hvilket der har været kæmpet saa stærkt, nu var afgjort. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) har i sit Foredrag i Dag berørt den Strid, som for nogle Aar tilbage førtes her i Thinget med Hensyn til et Princip, som da blev baaret frem fra den ene Side, medens det blev stærkt bekæmpet fra den anden, uden at det dog efter min ringe Forstand blev afvæbnet eller fortrængt, men der høres nu ikke længere noget Forsvar i dette Thing for dette Princip. Da Finantsloven gik fra os, og kom ind i Landstinget, ser og hører jeg til min Forbauselse, at Helten fra Selgoland (Modsigelse) . . . Lad os da lade den Sag falde; jeg beger at undskyldes; det var en Fortalelse. Et æret Medlem af Landstinget altsaa, hvis Betragtning af Sagen jeg tillægger langt større Betydning, end de Forestillinger, jeg selv kan danne mig — thi jeg kan som sagt ikke have nogen Mening herom uden den, jeg danner mig ved at høre de i Sagen kundige Mand — har imidlertid ikke opgivet det Princip, der for flere Aar siden blev saa stærkt forfægtet her, og han har udtalt en tydelig og klar Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at bevilge dette Skib. Da jeg saae dette, kan jeg ikke negte, at min Stilling til den foreliggende Sag blev en hel Del forandret. Dette var den ene Side af Sagen —. Den anden Side deraf er den, som ogsaa allerede er berørt, at Finantsloven, om den end er særdisig fra Folkethinget, endnu er under Behandling i Landstinget, og dog kommer man her tilbage med en Stump af den. Jeg anser det for i højeste Grad uheldigt, at man bruger en saadan Fremgangsmaade, og jeg vil derfor, uagtet jeg af Hjerter ønske, at Fædrelandets Forsvar maa styrkes og udvikles saa godt som muligt, have meget stor Betænkelighed ved, under de tilstedeværende Forhold, og paa den Maade, som er brugt, at give, hvad Regjeringen nu forlanger.

Denne Fremgangsmaade og den Omstændighed, at et indsigtsfuldt Medlem i Landstinget har reist Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at bygge dette store Skib, bevæger mig til nu ikke at følge Regjeringen, uagtet jeg gjorde det ved Finantslovens 3die Behandling. Jeg vil derfor erklære, at jeg vil stemme imod denne Sags Overgang til 2den Behandling.

Tuxen: Det maa bero paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, mente, at det ærede Medlem i Landstinget, som har udtalt sig for den Bevilling, der foreløbig er givet paa Finantsloven, har gjort det, fordi han hylbede det Princip, som blev fremsat her af General Naasløff, og for hvilket Marineministeren den Gang kæmpede med megen Varme. Jeg er saa heldig at kunne citere nogle Ord af det nævnte ærede Medlems Udtalelser i Landstinget; men deri siger han noget ganske Andet. Det ærede Medlem er imod Panserskibe, fordi de bestandig blive større og større, og mener, at vi, fordi andre Nationer have Panserskibe, ikke behøve at have dem, og han tilføjer: „Det er altsaa ikke den Vej, vi skulle fremad paa; nei, vi skulle bygge noget Originalt, Noget, hvorved vi kunne ødelægge Panserskibene, og kunne vi dette, saa er det ligegyldigt, om det sker ved Hjælp af Panserskibe, Torpedoer, eller hvad det er.“ Det er altsaa det ærede Medlem ligegyldigt, hvad der bliver bygget, naar der blot bliver bygget Noget, hvormed vi kunne ødelægge Panserskibene, og naar der blot bliver bygget noget Originalt, men jeg tør paasta, at dette Originale kun eksisterer i det ærede Medlems Fantasi.

Berg: Inden vi gaa til Afstemning over dette Forslag, kunde jeg ønske med nogle Ord at motivere min Afstemning. Man kunde tænke sig, at man kunde komme i den Stilling her i Thinget at skulle vedtage en Tillægsbevillingslov paa et tidligt Stadium i det vedkommende Finantsaar. Naar vi nemlig havde naaet den lykkelige Situation — jeg nævner det som et Exempel —, at vi vare færdige med Finantsloven for Jul, og der da, medens Rigsdagen forhandlede andre vigtige Ting, efter Jul opkom et Spørgsmaal af Betydning, som man ikke havde kjendt til eller forhandlet tidligere under Finantsloven, da kunde jeg forstaa, at man ønskede at optage det allerede da paa en Tillægsbevilling for det paagældende Finantsaar, uagtet det er noget usædvanligt, men jeg kan ikke forstaa Nødvendigheden af denne Tillægsbevilling, thi vi vide jo, at Finantsloven endnu ikke er færdig fra Rigsdagen, og selv om den høitærede Minister ikke havde faaet sin Tillægsbevilling frem, før Finantsloven var færdig, saa maa Sagen dog alligevel have ligget i Regjeringens Høved, og den kunde da have været bragt frem under Finantslovens Be-